

Obsah - názvy piesní zoradené podľa abecedy

Akordy	17	Pro malou Lenku	10
Amazonka	29	Proměny	21
Anděl	19	Provazochodecká	15
Batalion	22	Píseň zhrzeného trampa	7
Cyklistika	2	Píseň, co mě učil listopad	27
Danse macabre	4	Přítel	8
Dokud se zpívá	4	Rosa na kolejích	28
Dvě spálený srdce	18	Rukávy	24
Dárky	3	Ráda se miluje	18
Hlídač krav	5	Růže z papíru	27
Hudsonské šífy	28	Salome	18
Ještě mi scházíš	11	Skautská hymna	31
Johanka	26	Stanice Jiřího z Poděbrad	14
Když mě brali za vojáka	3	Stánky	25
Kluziště	16	Špína	14
Kometa	6	Švorcák	30
Kozel	5	To nechte být	13
Královna z Dundrum Bay	26	Toronto	22
Lilie	25	Trubadurská	16
Mezi horami	21	Tři kříže	30
Michálek	20	Tři čuníci	12
Mlha nad kanálem	23	Ukolébavka	9
Morituri te salutant	20	Valčíček	26
Pane prezidente	10	Vlaštovko let'	13
Pijte vodu	8	Večierka	31
Pochod marodů	6	Zíttra ráno v pět	12
Podvod	24		

SPEVNÍK

3. oddielu skautov v Košiciach

1

Jaromír Nohavica

Wabi Daněk

Karel Kryl

Hop trop

Karel Plíhal

Brontosauři

Jan Nedvěd

Čechomor

SPEVNÍK

- Ami Emi Ami**
1. Fangle, stuhy, praporečky, diváci u trati, hohohohohohoho,
Emi Ami
závodníci jako tečky, peletón strakatý, hohohohohohoho,
C G Ami
ve velkém balíku jsou všichni poskládání, je to sport pro chlapy,
C G Ami
každý zná taktiku a má své vlastní plány do dnešní etapy.
- Dmi E7 Ami Dmi E7 Ami**
R: Jó, když to jde, tak to jde, ale plánování není ještě vše,
C G Ami Dim
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
Ami E7 Ami
tak se musí jet a všechno časem přejde.
2. Hele, koukej, támhle vepředu, nějaký šílenec, hohohohohohoho,
řekl si: "A teď jim ujedu!", no je to jeho věc, hohohohohohoho,
v blátě a sajrajtu cítí se vítězem, "do toho, do toho!",
přijel až z Kuvajtu, však my ho převezem, ohohohohoho.
R: Jó, když to jde, tak to jde, ale pouhá snaha není ještě vše, ...
3. A tam vzadu, co se děje, někomu došel dech, hohohohohohoho,
v očích stopy beznaděje, životní neúspěch, hohohohohohoho,
dostal se do celku za přístup k tréninku, a teď mu všichni mizí,
zklame svou manželku, syna i maminku doma před televizí.
R: Jó, když to jde, tak to jde, ale správný trénink není ještě vše, ...
4. A tam borec v žlutém triku, každému na ráně, hohohohohohoho,
kolem něho pět maníků určených k obraně, hohohohohohoho,
mají své pokyny, náskok je osm vteřin, co kdyby, nedej bože,
leader je jediný, chraňme ho před soupeři, je to na ostří nože.
R: Jó, když to jde, tak to jde, ale ochrana není ještě vše, ...
5. Kilometr sto dvacet pět, blíží se prémie, hohohohohohoho.
Jeden už se ze sedla zved' a: Sláva, ať žije!, hohohohohohoho,
malý cíl, taky cíl, vždyť nejde o život, jedeme pro radost,
svůj úkol vyplnil - prémie, jeden bod, a to je taky dost.
R: Jó, když to jde, tak to jde, ale prémie, ta není ještě vše, ...
6. Číslo třicet dobře chápe, jak se stát vítězem, hohohohohohoho,
kdo je blbý, ať si šlape, chytrý, ten se veze, hohohohohohoho,
schovaný za zády těch, co má před sebou, s nikým se nebratří,
vítr mu nevadí, ruce ho nezebou, kdo šetří, má za tři.
R: Jó, když to jde, tak to jde, ale chytrá hlava taky není vše, ...
7. V bráně borců první borci jdou loket na loket, hohohohohohoho,
oba favoriti horcí, to bude divoké, hohohohohohoho,

Skautská hymna

Večierka

[: Ide noc, slnko už ziško z hôr, zišlo z hôl', zišlo z lúk,
v tichom sne spočín tiež, noc je tu :]

Tento nápev sa opakuje dvakrát, tretíkrát sa spieva len brumendo a na záver sa praje „dobrú noc“.

**Vydal Slovenský skauting, 68. zbor Biele vrany Košice
3. oddiel skautov Delfíny**

Spevník vyšiel 28. júna 2007. Len pre vnútornú potrebu oddielu.

Náklad: 50 kusov

Piesne vybrala širšia oddielová rada: Bubu, Swysht, Billy, Padre, Oggy, Indy, Kolečko a Johny

Autori a interpreti piesní sú predstavení v oddielovom časopise Delfinárium v roku 2006/07 v rubrike „**Čo to vlastne spievame**“, ktorú viedol Ján Elečko - Kolečko

Do elektronickej podoby spísal Juraj Breza – Swysht

Graficky upravil Ján Vinter - Johny

TŘI KŘÍŽE

Hop trop

1. **Dmi C Ami Dmi Ami Dmi**
 Dávám sbohem všem břehům prokletejm, který v drápech má ďábel sám,
C Ami Dmi Ami Dmi
 bílou přídí šalupa "My Grave" míří k útesům, který znám.

- R: **F C Ami Dmi Ami Dmi**
 Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal,
F C Ami Dmi Ami Dmi
 slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů, při kterým přejde smích, srdce-kámen a jméno Stan.

R

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhéj kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

R

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit: "Vím, trestat je lidský,
 ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ..."

- R: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce, znavený, lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

ŠVORCÁK

Hop trop

1. **Dmi Bb A7 Dmi Bb C A7**
 S partou kluků v koutě na perónu tejrli jsme jednou struny kytar lacinejch,
Dmi Bb A7 Dmi Bb C Dmi
 vo pár kroků dál se na nás díval starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.

2. Hned se vecpal s náma do vagónu, když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,
 na kytaru na mým klíně koukal a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

- R: **F Gmi F Gmi A7**
 Nezdálo se, že je nákej švorcák, co by neměl prachy, který dal by za novou,
F Gmi A Dmi Bb C Dmi
 měl podivnej hlas a divný voči, říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. 'To vomiácený dřevo není k mání, patří mojí máti a je starší nežli já,
 je to dárek od někoho z mládí, a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.'

R

4. Když jsem večer v neděli svý mámě řek', že nákej cizí chlap se hrozně zajímá
 o věc, která cenu má jen pro ni, divil jsem se, co ji na tom tolik dojíká ...

stadión povstává, poslední zatáčka, a oba končí v pádu,
 jó, někdy vyhrává, kdo se moc nemačká, ten, kdo je třetí vzadu.

R: Jó, když to jde, tak to jde, ale vítězství děcka taky není vše, ...

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

Jaromír Nohavica

1. **Ami C G C Dmi Ami**
 Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola, vypadal jsem jako blbec,
E F G C G Ami E Ami
 jak i všichni dokola, -la, -la, -la, jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit, jak mám správný voják být
 a svou zemi chránit, -ti, -ti, -ti, a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil, vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil, krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic, tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla, protože mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla, tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, -la, -la, -la, tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila, nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la? No nic moc extra nebyla.

DÁRKY

Jaromír Nohavica

1. **G Ami D G Ami D7 G**
 Nebe je veliká klouzačka ledu, na hřbetě oslíka za tebou jedu,
C Ami D G Ami D7 G
 na krku cinká mi větévka uschlého bezu, v ošatce ze slámy dárky ti vezu.

- R: **C G D7 G**
C G D7 G
 Kamaše z medvědí kůže, až půjdeš přes kaluže,
 palčáky z jezevčí srsti, až budou zábst tě prsty,
 ušanku z ovčího vlasu, až půjdeš do nečasů,
 a své srdce bouchající, až půjdeš ve vichřici.

2. Škrálopupy ve sněhu, vločky a jíní, už dává se do běhu můj oslíček líný,
 kouří se z komína, už čekají jenom na mě, začíná hostina na voňavé slámě.

DOKUD SE ZPÍVÁ

Jaromír Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G**
Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo hóhó, že dokud se zpívá ještě se neumřelo.

DANSE MACABRE

Jaromír Nohavica

- Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami C E Ami F C G C E**
R: Naj naj na naj ...
- Ami Dmi Amii Dmi**
C E Ami F C G C
Šest milionů srdcí vyletělo komínem, svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
budeme tančit s venkovany, na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.
 - Láska je nenávisť a nenávisť je láska, jedeme na veselku, kočí bičem praská,
v červené sametové halence podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.
 - Mě děti pochopily, hledí na mě úkosem, třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem a teď vospává, jinak to smysl nedává.

- Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtíl hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelného vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

G G# A

R + johoho ...

AMAZONKA

Hop trop

- A C#mi**
Hmi D A Hmi D E
Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
- Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.
E7 A F#7 Hmi
R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
A Hmi E
stejnou barvu jako měly tvoje oči džínový.
- Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali, a já hrdě přisvědčil.
- Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.
R
Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.
R: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
Hmi A
pořád stejná, přísahám.

ROSA NA KOLEJÍCH

Wabi Daněk

- C F6 F#6 G6 C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

- F6 G6 F6 C**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus
F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta,
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

- C F6 F#6 G6 F6 F#6 C**
R + nohama stíráš rosu na kolejích ...

HUDSONSKÉ ŠÍFY

Wabi Daněk

- Ami C G Ami**
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jó, jako já,
G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
Ami G Ami G# Ami
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šif když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- F Ami G Ami G# Ami G# Ami**
R: Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dříve dohrabem, johoho, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

HLÍDAČ KRAV

Jaromír Nohavica

- D G A D**
Pam pdadadm.....

- D**
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši: "Dobře se uč a jez chytrou kaši,
G A D
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
G A D
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

- D**
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštiny, mýt se v lavoře,
G A D G A D
od rána po celý den zpívat si jen, zpívat si: pam pam pam padadadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

- R
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

- R
E dur, F Dur ...
pam padadadadam...

KOZEL

Jaromír Nohavica

- G C D G**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl, velice si s ním rozuměl,
C D G
měl ho moc rád, opravdu moc, hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet', rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé", svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek': "to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak rudé tričko, čímž stopnul vlak.

POCHOD MARODŮ

Jaromír Nohavica

Ami C G F Ami
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C G F Ami
dvě vodky a fernet a ted', doktore, čum, čum, čum,
Dmi F Ami Dmi F E
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.

2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ami C G C Dmi Ami E Ami
R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel, tuberkulóza - jó, to je naše!
C G C Dmi Ami E Ami
neuróza, skleróza, ohnutá záda, paradentóza, no to je paráda!
Dmi Ami G C Dmi Ami E Ami
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu, žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo, medicí vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel, tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda, paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu, žili vesele, než měli poruchu.

KOMETA

Jaromír Nohavica

Ami
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7 C E7
zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi G7 C
R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířít nejde se,
Ami Dmi E E7 Ami
o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě

2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá.

R

3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.

R Hej, muži, přidej jak skončil soudnej den.

RŮŽE Z PAPIRU

Jan Nedvěd

Dmi E7 Gmi
1. Do tvých očí jsem se zbláznil a ted' nemám, nemám klid,
Ami Dmi
hlava třeští, asi tě mám rád,
E7 Gmi Ami Dmi
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit, studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi C7 F A7
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi Gmi Ami Dmi
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, ted' to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

R

PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD

Wabi Daněk

G C G C G Hmi Ami D7
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám, málokdy si nechám něco zdát,
C G G/F# Emi C F G
doma nemám stání už od jarního tání, cítím, že se blíží listopad.

F C G Ami C G
R: Listopadový písň od léta už slyším, vítr ledový přinesl je k nám,
F C G Ami C G
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám, Listopadový písni naslouchám.

2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztráčené listí, vím, že právě zpívá listopad.

R

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská, co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám písň, co mě učil listopad.

R

VALČÍČEK

Jan Nedvěd

C (A) G (E) G7 (E7) C (A)
R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každé den připomíná,
C7(A7) F (D) C (A) G(E) C(A)
[:toho, kdo je tvůj, cí ty jsi a kdo má rád, ať ti každé den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let, takový trochu trhlý mý já,
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět, když obrovskou práci to dá.

R

2. Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádný ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál.

R

KRÁLOVNA Z DUNDRUM BAY

Jan Nedvěd

Emi C G D G Emi D Hmi
1. Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel možná obdivem, možná víc.
Emi C G D G Ami Emi
Její ladný krok, její oblý bok, nejhezčí ze všech krasavic.
G Emi Ami D G Emi D Hmi
[: Já šel na statek, hned si o ni řek: Tu chci mít, pane, tu mi dej!
Emi C G D G Ami Emi
Divný jméno má, každý z nás ji zná jako Královnu z Dundrum Bay. :]

2. Bože rozmilý, my si užili, brzo nás v kraji každý znal,
jenže po pár dnech se jí zrychlil dech a já doktora zavolal.
[: Dlouho stonala, než mi skonala, lehkou hlínu jí pánbůh dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla, ale Královna z Dundrum Bay :]

3. Letos na jaře potkám koňaře, vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok a já stál jako přimrazen.
[: Až mi v sobotu dají vejplatu, zeptám se, zda je na prodej
a pak budu pít na to, že smím mít, zase Královnu z Dundrum Bay. :] (4x)

JOHANKA

Jan Nedvěd

Ami Emi Dmi Ami
1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
Emi Dmi G Ami
nebe nad hlavou, slyšíš dětské pláč,
Jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
oheň nad sebou, jenom s pravdou dál.

E Ami E Ami
R: Hej, muži, přidej oheň spí, vždyť lidé se nudí jen,
E F C G Ami
ať plameny nesou zprávu zlou, jak skončil soudnej den s Johankou

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
Velká a odvážná tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až přišťe přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě ...

PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA

Jaromír Nohavica

C G F C
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
F C G C G
hóhóhó, a neznám písně z pamp,
C G F C
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
F C G C
hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
Napsali si do cancáků, jen ať to každé ví, hóhóhó, jen ať to každé ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer libový.

C G Ami F C G C G
R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz (folk), rock,
C G Ami F C G C C7
chodím po světě bez nože, to prý se nemože, to prý jsem cvok,
F C D7 G
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům jsem říkal: 'Ba ne, pane,'
C G Ami F C G C
já jsem ostuda trampů, já když chlempu, tak v autokempu.

2. A povídal mi frajer Joe: 'Jen žádný legrácky, hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký, hóhóhó, čestný čundrácký.'
Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, hóhóhó, akordy na Vlajku.

R

3. A tak teď chodím po světě a mám zaracha, hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha, hóhóhó, a dávám si bacha.
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb, hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý 'nevádí a zase bude líp,' hóhóhó, 'a zase bude líp.'

G C

R + v tempu.

PIJTE VODU

Jaromír Nohavica

C **G** **C**
R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum !

C **G** **C**
1. Jeden smutný ajznbónák pil na pátém nástupišti ajrkoňák,
C **G** **C**
huba se mu slepila diesellokomotiva ho zabila.

R
2. V rodině u Becherů becherovku pijou přímo ze džberů,
proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R
3. Pil som vodku značky Gorbačov potom povedal som všeličo a volačo,
vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

R
4. Jestes my chłopci z Warszawy,
chodime pociagem za robotou do Ostravy,
štery litry vodky i mnužstvo piv, bardzo fajny kolektiv.

R
5. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice,
vypila, na ex rum, poblila jim Bílý dům.

R

PŘÍTEL

Jaromír Nohavica

G **D**
1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
C **D**
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Ami **C** **G** **D/F#**
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky, ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.

Ami **C**
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
G **D/Fis** **Emi**
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Ami **D7** **Cmaj7** **G** **D/F#** **C/E** **G** **D**
zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.

3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší, no a co, vem to řas.

2. Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát,
v lesním zákoutí ústa ztichnou ti, víno nám rozpaky zkrátí.
Má láska je tajnou hrou paní vysněná, paní vzdálená,
má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou.

3. Ty mě můj pane málo znáš, já jsme doufala, že mi jméno dáš,
chvilu v náručí - to mně nestačí, pořád to jsou jenom chvíle.
Vím, vím o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat,
vím, vím o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé.

4. Já tě má paní málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval,
já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet.
Vím, vím to se může stát, ale ublížit je těž milovat,
vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sních bílé.

STÁNKY

Jan Nedvěď

D **G** **D** **Edim**
1. U stánků na levnou krásu postávaj a smějou se času,
D **A** **D**
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

D7 **G** **A** **D** **Edim**
R: Jen zahlídlí svět, maj na duši vrásky, tak málo je, tak málo je lásky,
D **A** **D**
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu postávaj a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
R Jen zahlídlí svět ... (2x)

LILIE

Jan Nedvěď

Emi **H7** **Emi** **H7**
1. Noční stíny lekaly nás, kdejaká sůva letící tmou,
C **G** **Ami** **H7**
zlámaný větve, možná že laň, my pomalu dál táhli, dál.
2. Až někdo zahlídl světlo v dálce, tlumený zpívání vítr tmou
zanes až k nám, no konečně hrál, někdo tam hrál, písničku hrál.

Emi **H7** **Emi** **H7** **Emi**
R: Zazpívej, já nohy si dám k ohni blíž, povídej, no koho jsi potkal a kde tu spíš.

3. U ohně parta v pískovejch blůzách, na krku šátky, lilie,
lámou mi palce a já zmůžu se jen, no zaplat' pámbů, že už.
R 2x

PODVOD

Jan Nedvěď

Kapo 2

Emi(Ami) Ami(Dmi)

1. Na dlani jednu z Tvých řas, do tmy se koukám,
D7(G) G(C)
 hraju si písničky Tvý, co jsem Ti psal.

Ami(Dmi) Emi(Ami)
 Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami(Dmi) H7(E)
 půjdu se mejt a pozhasínám - co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
 píšeš, že ráda mě máš a trápí Tě stesk.
 Je skoro půlnoc a z kostela zvon mě noc připomíná,
 půjdu se mejt a pozhasínám - co bude dál?

Ami(Dmi)

- R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s Tebou
Emi(Ami)
 Ti říct, že už Ti nezavolám.

Ami(Dmi) D7(G)
 Pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G(Ami) H7(E)
 podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi(Ami)
 teď je mi to líto.

Emi Emi/D Cmaj Emi Emi/D Cmaj

3. Kolikrát člověk může mít rád, tak opravdu, z lásky?
 Dvakrát či třikrát, to ne, i jednou je dost.
 Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
 půjdu se mejt a pozhasínám - co bude dál?

R

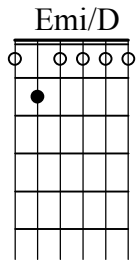
Emi Emi/D Cmaj Emi Emi/D Cmaj
Emi Ami D7 G Ami Emi Ami H7

R

RUKÁVY

Jan Nedvěď

- Ami C G Emi F Dmi E E7**
 1. Lásko tajená, lásko bez jména, den co den kraděš spánek můj,
Ami C G Emi F E Ami (D)
 dlouho vím, že tě ráda mám, ale touhu svou před tebou skrývám.
C G Emi Ami E E7
 Víím, víím že jsem troufalá, pane vysněný, pane vzdálený,
C G Emi Ami E Ami (D)
 víím, víím že jsem troufalá, ale přísahám, že se mi líbíš.

- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
 zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
 každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
 a my dva jako jeden ze starých reprobeden přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
 měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
 a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal, a tobě i to poslední.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj bývalý příteli,
 zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
 jenom mi netvrd', že tě život naučil,
 člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká, to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
 jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
 a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi společný slunko nesvítí.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj jediný příteli,
 zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.

UKOLÉBAVKA

Jaromír Nohavica

- G G/F G/E G/F G**
 1. Den už se sešeril, už jste si dost užili,
Ami Ami/G Ami/F# Ami/G Ami
 tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
 zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
 přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G Emi Hmi Emi Ami D7
 na na na ..., abyhůř nebylo, to by nám stačilo.

- G C G D7 G**
 R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C G D7 G
 hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D7 G D7 G
 hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C G D7 G
 zítra, dřív než slunce začne hřát ..., dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
 nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
 zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
 přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
 na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

D7 G D7 G

- R + a spát, a spát ...

PRO MALOU LENKU

Jaromír Nohavica

- Ami D7 G G/F# Emi**
 1. Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,
Ami D7 G
 víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
 minomety reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,
 kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.

- Ami D7 G G/F# Emi**
 R: Rána jsou smutnější než večer, z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D7 G
 na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D7 G G/F# Emi
 rána jsou smutnější než večer, na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami D7 G
 opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami D7 G G/F# Emi
 Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami D7 G
 dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D7 G Emi Ami D7 G Ami D7 G Emi Ami D7 G
 tú tú tú ...

2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
 vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
 sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
 píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.
 R
 3. Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
 a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
 až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
 na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.

- R: Rána jsou smutnější než večer, z rozbitého nosu krev nám teče,
 na čísle 56 109 nikdo to nebere,
 rána jsou smutnější než večer, na hrachu klečet, klečet, klečet,
 opustil nás náš děd Vševěd a zas je úterek.
 Jak se vám vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
 dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny nám hrají:
 tú tú tú ...

PANE PREZIDENTE

Jaromír Nohavica

- D Emi**
 1. Pane prezidente, ústavní činiteli,
A7 D
 píšu vám dopis, že moje děti na mně zapomněly,
 jde o syna Karla a mladší dceru Evu,

- G D**
 Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
G A A+ DAA+
 říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím.

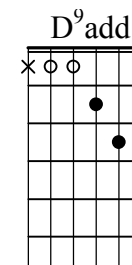
2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
 tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
 oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
 mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.
 R
 3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
 tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
 když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
 jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

R

MLHA NAD KANÁLEM

Jan Nedvěď

- GHmi Emi C D**
 1. Od Doveru dál tři jezdci spěchají
GHmi Emi C D D9add
 a vítr vzdouvá jejich pláště,
GhmiEmi C D
 tmou půlnoční se dýky blýskají
G Hmi Emi C D D9add
 a svítí bělma plná záště.
Ami D G Emi
 Ti míří přímo pod londýnskou zeď,
Ami D G D D9add
 ach Bože můj co bude s králem?
Ami D G Emi
 Kdo z vás si troufne hádat odpověď?
G Hmi Emi C D D9add Ami D
 Tu zná jen mlha nad Kanálem.

2. Ó králi, králi, Řím ti vědět dal, že málo věnuješ se vládě,
 že místo abys zemi panoval, jsi s církví kruté pŕtky sváděl.
 Což království tě nezajímá dost a žít chceš v strachu neustálém?
 O sílu svou se bojíš vznešenost, když houstne mlha nad Kanálem.
3. Když ráno v Toweru kat potřetí ŕal, tři brŕny ztratili své pány,
 nevzdá se cíle cizí kardinál, dál spřádat bude svoje plány.
 Dnes díky stážím nezachvěl se trŕn, dnes věrní ubránili krále,
 vřak v pŕštích dnech se znovu zjeví ŕlun v té bíle mlze nad Kanálem.
4. Od Doveru dál tři jezdci spěchají a vítr vzdouvá jejich pláště,
 tmou půlnoční se dýky blýskají a svítí bělma plná záště.
 Ti míří přímo pod londýnskou zeď, ach Bože můj co bude s králem?
 Kdo z vás si troufne hádat odpověď? Tu zná jen mlha nad Kanálem.

BATALION

Spirituál Kvintet

Am C G Am C G Em Am
 R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří,
Am C G Am C G Em Am
 víno máš a chvilku spánku, díky, díky, ver-bí-ři.

Am C G Am Em
 1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá-vá,
Am G Am Em Am
 ostruhami do slabin koně po-há-ní,
Am C G Am Em
 tam na straně polední čekají ženy, zlat'áky a slá-va,
Am G Am Em Am
 do výstřelů z karabin zvon už vy-zvá-ní.

Am C G Am
 * Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
C G Am Em Am
 zítra do Burgund batalion za-mí-ří,
Am C G Am
 víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
C G Am Em Am
 díky, díky vám, královští ver-bí-ři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,
 na polštáři z kopretin budou věčně spát,
 neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský helmín padne každý rád.

* Víno na kuráž a pomilovat markytánku, ...

R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří, ...

TORONTO

Jan Nedvěd

Dmi A
 1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
Dmi A
 na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
Gmi Dmi
 když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
A A+ D
 tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.

D D7 G D
 R: Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
E7 A
 každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,

rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.

G Ami
 R: Vy to pochopíte, vy přece všechno víte,
D7 G
 vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
 Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
 pro co jiného jsme přeci zvonili klíčky na náměstí.

2. Pane prezidente a ještě stěžuju si,
 že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy,
 i poštovní známky i bločky na poznámky
 i telecí plecko, Řecko i Německo - prostě všecko.

R: Vy to pochopíte, ...

3. Pane prezidente mé České republiky,
 oni mě propustili na hodinu z mé fabriky,
 celých třicet roků všecko bylo v cajku,
 teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku.

R: Vy to pochopíte, vy se mnou soucítíte, ...

4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
 ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila,
 řekla by: Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
 víš co on má starostí s celú tu Evropu, s vesmírem a vůbec všecko.

R: Ale vy mě pochopíte...

*. Pane prezidente...

JEŠTĚ MI SCHÁZÍŠ

Jaromír Nohavica

Ami Ami/G F
 1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
Ami Ami/G F
 ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
Dmi F D#dim E
 ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil náš nový běhoun v síni.

Ami G C C/H C
 R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl, že nepřicházíš, že nepřijdeš,
F E Ami G C
 že zvonek nezazvoní, dveře se neotevrou, že prostě jinde s jiným jseš,
E F E Ami Ami/G F Ami Ami/G F
 ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
 a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
 ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece, ještě jsi ve všech věcech.

R

ZÍTRA RÁNO V PĚT

Jaromír Nohavica

- Emi G**
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C D7 G Emi
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami D7 G G/F# Emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami H7 Emi Ami D7 G G/F# Emi
a pak vzpomenu si, láska, na tebe,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láska, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láska, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

TŘI ČUNÍCI

Jaromír Nohavica

- C Ami**
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou, tápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi G Dmi G
kufry nemají, cestu neznají, vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem, tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají, vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:...
3. Levá, pravá - ted'!, přední, zadní - už!, tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají, proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech, sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají, chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají:...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak, k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají, oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají:...

PROMĚNY

Čechomor

- Ami G C Dmi Ami**
1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku nenosím ja tebe nenosím v srděčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenka vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
3. A já sa udělám malú veverečku a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekérečku ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku a já ti uplynu preč po Dunajičku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovú udičku co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
- /: Ami, F, C, F, C, G :/**
7. A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
8. A já chovám doma starodávnú kušu co ona vystrelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
10. A sú u nás doma takoví hvězdári co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G

MEZI HORAMI

Čechomor

- Ami G Ami G Ami C G Ami G Ami**
1. |:Mezi horami lipka zelená :| |:Zabili Janka, Janička, Janka miesto jeleňa:|
2. Keď ho zabili, zamordovali, na jeho hrobě na jeho hrobě kříž postavili
3. Ej, křížu, křížu ukřížovaný, zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný
4. Tu šla Anička, plakat Janička, hned' na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička

MORITURI TE SALUTANT

Karel Kryl

- Emi D Ami Emi G Ami D7 G**
1. Cesta je prach a šperk a udusaná hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D Emi D(-)
a pířka touhy z kříděl Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- D Emi**
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely, počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7 Emi D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění, seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi D Emi D Emi H7(-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :]
- R

MICHÁLEK

Čechomor

Emi C Emi C Emi

- Emi C D G D Ami G D Emi**
1. Ta uninská rola černo pooraná, zabil tam pacholka Ujhéli z Unína
2. Vy tetko doračko, smutná, neveselá, vezem vám synáčka v haléneče z póla
3. Vy tetko doračko, nic se nelekejte, na vašeho synka bielu plachtu dajte
4. Michale Michálku, kdo je ti příčina, kdo by byl matičko, Ujhéli z Unína
5. Pošlite matičko pro tých kněžů kbelských, já se vyzpovídám ze svých hříchů těžkých
6. A proč ty Michálku kbelských kněžů žádáš, avšak ty Michálku tolik hříchů nemáš
7. Jak bych já, matičko, tolik hříchů neměl, však jsem já nejednu panenku podvédel
8. A ten kbelský cintár kolem malovaný, leží tam Michálek pěkně pochovaný
9. Na jeho hrobečku rozmarýn zelený, těm kbelským pacholkom roste na znamení

6. Za tu spoustu let, co je světem svět, přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

TO NECHTE BÝT

Jaromír Nohavica

- C G C Fmaj7 C**
1. Auto i dům, postel i vzduch mi můžete vzít,
G Ami G C
přitáhnout uzdu, otrávit pramen, přestříhnout nit,
C Fdim Ami G
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete, to, co však v sobě mám, to nedostanete
C G C Fmaj7 C
to nechte být, to nechte být, to nechte být.
2. Všechny ty krásy, co jsem kdy poznal, ty v sobě mám,
závratě lásky i přečtené knížky i lidi, jež znám,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete, to, co však v sobě mám, to nedostanete
to vám nedám, to vám nedám, to vám nedám.
3. Šaty i chléb, duši i čest, berte si vše,
i kdybych žebrák byl, budu mít víc, než myslíte,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete, to, co však v sobě mám, to nedostanete,
to je jen mé, to je jen mé, to je jen mé.

VLAŠTOVKO LET'

Jaromír Nohavica

- C Ami F G**
1. Vlaštokvo, leť přes Čínskou zed', přes písek pouště Gobi,
C Ami F G
oblétni zem, vyleť až sem, jen ať se císař zlobí.
Emi Ami F G
Dnes v noci zdál se mi sen, že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C Ami F G C
vlaštokvo, leť, nás, chudé, ved'.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp, zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín, věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštokvo, leť, nás, chudé, ved'.
3. Vlaštokvo, leť rychle a teď, nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj, třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená, pířka ti pofouká Máří Magdaléna,
C Ami F G C
vlaštokvo, leť, nás, chudé, ved',
Ami C
vlaštokvo, leť, nás, chudé, ved', vlaštokvo, leť ...

STANICE JIŘÍHO Z PODĚBRAD

Jaromír Nohavica

- C** **Dmi7** **G7**
1. V metru na schodech vídáme se spolu,
C **F** **G**
já jedu nahoru a ona vždycky dolů,
Fmaj7 **Cmaj7**
vracím se z noční směny, ona jde na ranní,
Dmi7 **G7** **C** **Ami**
oba jsme unavení a málo vyspaní
Dmi7 **G7** **C** **Ami** **F** **G** **C**
a schody jedou a nechtějí stát na stanici Jiřího z Poděbrad.
2. Praha v šest hodin ještě sladce chrápe,
to jenom my dva blázni povinnosti chápem,
já dělám ve Škodovce a ona v trafice,
oba jsme černé ovce, dva kusy z tisíce,
a schody jedou a nechtějí stát na stanici Jiřího z Poděbrad.
3. Pětkrát do týdne máme v metru rande,
jak se tak míjíme, jsme protilehlý tandem,
já vlevo, ona vpravo držíme madla,
ji čeká Rudé právo a mně už padla
a schody jedou a nechtějí stát na stanici Jiřího z Poděbrad.
4. V metru na schodech, tam se dějou divy,
tam jsem se zakoukal do trafikantky Ivy,
v tom spěchu stačím jen říct 'ahoj' a 'dobré ráno',
neb líbat během jízdy je přísně zakázáno,
a schody jedou a nechtějí stát na stanici Jiřího z Poděbrad.
5. Praha v šest hodin ještě sladce chrní
a my jsme milenci velice opatrní,
v průvanu na schodišti vlasy nám lítají,
neb všechny věci příští nás teprv čekají
a schody jedou a nechtějí stát na stanici Jiřího z Poděbrad.

ŠPÍNA

Karel Plíhal

- C** **G** **C**
1. Špína je velmi relativní pojem,
Emi **Ami** **G**
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Dmi **Ami**
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
F **C** **G** **C**
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,

u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil království půl.

- Ami E** **Ami** **C**
R: Salome, noc už je na sklonku, Salome, podobnas' úponku,
G **E**
podobna kytaře pro svého vladaře, Salome, tančíš.
Salome, st'ali už Křtitele, Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru
E **Ami C F E** **Ami C E**
krví ti planou, Salome, la la la ...
2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse nemá se štkát.
- R: Salome, netanči, nechceš-li, Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů krůpěje vína.
Salome, trochu jsi pobledla, Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E **Ami C G E** **Ami**
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

ANDĚL

Karel Kryl

- C** **Ami** **C** **G7**
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C **Ami** **C** **G7** **C**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
- C** **Ami** **C** **G7**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C **Ami** **C** **G7**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C **Ami G7** **C** **Ami G7(F)** **(G) C**
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
- R
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
- R

DVĚ SPÁLENÝ SRDCE (NAGASAKI, HIROŠIMA)

Karel Plíhal

- C G F G C G F G**
1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Ami
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G C G F G
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
- C G F G C G F G**
4. 4.=1. + [: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima ... :]

RÁDA SE MILUJE

Karel Plíhal

- Ami G C F Emi Ami**
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
G C F Emi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.
- F C F C E**
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
Ami G C F Emi Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.
- R
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
- R
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
- R

SALOME

Karel Kryl

- Ami C**
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G E
plamen i červánek, d'ábel i beránek, cukr i sůl,

čistěj i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.

3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistěj, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistěj,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistěj
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyrostě, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouro,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistěj i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každěj každému zas ruku podá. :]

PROVAZCHODECKÁ

Karel Plíhal

- Emi E Ami**
1. Jdu po napjatým laně, co mizí kdesi ve tmě,
H7 C Ami H7
je to se mnou vážný, jsou to děsná muka,
Emi E Ami
potí se mi dlaně, pane Bože, ved' mě,
H7 C H7 Emi
[: kde je anděl strážný, kde je jeho ruka? :]
2. Tisíc lesklých očí kouká na mě z hloubky
tak, jak se kouká dítě do výkladní skříně,
hlava se mi točí a strach má ostrý zoubky,
[: a kdosi sundal síť kvůli větší psině. :]
3. Srdce sebou háže jako zajíc v pytli,
kdo si o ně řekne, kdo z vás si je koupí
za dvě něžné paže, které by mě chytly,
[: až noha se mi smekne a dav se rozestoupí ... :]

TRUBADURSKÁ

Karel Plíhal

- Ami Emi Ami C G E7**
1. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem.
Ami Ami/G Fmaj7 Fmaj7/F# Ami Emi Ami
[: Dřív jinam nejedem, dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí, naše písňe spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice ctihodných měšťanů z radnice. :]
- G C Emi7/H Ami Ami/G Fmaj7 D9/F# G**
R: Hop hej, je veselo, pan kníže pozval kejklře,
C Emi7/H Ami Ami/G Fmaj7 Emi Ami
hop hej, je veselo, dnes víta- ní jsme hosti.
G C Emi7/H Ami Ami/G Fmaj7 D9/F# G
Hop hej, je veselo, ač nedali nám talíře,
C Emi7/H Ami Ami/G Fmaj7 Emi Ami
hop hej, je veselo, pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkraseně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí,
[: že hnijou zaživa, když brečí v hospodě u piva. :]
- R
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělej' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu, ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu, borec, za nás si otvíral papulu.
- R
7. 7.=1.
8. To radši zaživa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

KLUIŽIŠTĚ

Karel Plíhal

- C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G**
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
Nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
Pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.
- C Emi7/H Ami7 C/G**
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi7/H Ami7 C/G

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

AKORDY

Karel Plíhal

- E Amaj7 E C**
1. Nejkrásnější akord bude A-maj, prstíky se při něm nepolámaj'.
A H7 G#mi C#mi
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A C E Amaj7(Am)(A)(Amaj7)
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
2. V stratosféře hrajeme si A-maj, i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
3. A-moll všechny city rázem schladí, dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

- A Amaj7**
R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi F#mi/F F#mi/E F#mi/D#
proto všem těm, co se v lásce sklámaj':
A H7 G#mi C#mi
vyždímejte kapesníky a nebud'te smutní,
A C E Amaj7
každá holka pro někoho má sluch absolutní.

4. V každém akord zní, aniž to tuší, zkusme tedy nebýt k sobě hlouší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

E Amaj7
*: Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
E Cmaj7
moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...